

stilling efter loven mistes. Man må nære betænk- lighed ved indførelse af en ordning, hvorefter den meget vigtige skattemæssige retsvirkning af pen- sionsaftalen gøres afhængig af et sådant formkrav. Særlig betænkeligt er det, at virkningen af kravets ikke-overholdelse alene rammer den part, som har mindst mulighed for at sikre kravets opfyldelse.

Ved udformningen af lovforslaget har man derfor forladt det beskrevne system med „P-stempling“ som et egentligt formkrav. Den af udvalget frem- hævede lettelse for de skattelignende myndigheder — som i øvrigt også vil være en lettelse for skatte- yderne ved udfyldelsen af selvangivelse og forskuds- registreringsblanket — er i stedet søgt muliggjort ved i bestemmelsens stk. 4, nr. 2, at bemyndige finansministeren til at pålægge forsikringsselska- berne, pensionsinstitutterne og pengeinstitutterne en pligt til på policen, kontoen, kvitteringerne m. v. at markere, om den pågældende ordning er omfattet af de særlige pensionsbeskatningsregler i lovforsla- gets afsnit I.

Den af udvalget påpegede fordel for skatteyderne, at de kan vælge, om de ønsker ordningen behandlet efter pensionsbeskatningsreglerne i afsnit I eller efter skattereglerne i afsnit II er søgt opnået ved reglerne i stk. 2 (og stk. 3), som dog i modsætning til udvalgets udkast er udformet således, at ord- ninger, der opfylder de i kapitel I fastsatte betin- gelser, uden særlig tilkendegivelse fra den pågæl- dende er omfattet af pensionsbeskatningsreglerne, *indtil* han måtte tilkendegive, at han ikke ønsker denne skattemæssige status opretholdt.

ad stk. 2.

Bestemmelsen, der må sammenholdes med for- slagets § 50, afløser renteforsikringslovens § 1, stk. 1 d, nr. 3, hvorefter præmier til egentlige renteforsikrin- ger og bidrag til pensionskasser kan vælges henført til den begrænsede fradragsret (hvorefter de løbende udbetalinger til sin tid kun skal indkomstbeskattes for 70 pct.s vedkommende, jfr. § lovens 5, litra d.). Om renteforsikringslovens § 1, stk. 1 d, kan i øvrigt henvises til bemærkningerne til forslagets § 50, ad stk. 3. Når erklæring om § 50-beskatning er af- givet, bliver virkningen, at der fra og med det nærmest følgende indkomstår for så vidt begynder en ny ordning, medens de midler, der er opsamlet indtil da, fortsat er underkastet de skatte- og af- giftsregler, som er fastsat i kapitel 2-5. Det pågæl- dende forsikringsselskab m. v. må derfor foretage en opdeling på det nævnte tidspunkt, jfr. forslagets stk. 4 nr. 3.

Beskatning efter § 50 kan foruden af skatteplig- tige, som ser deres fordel i at begrænse fradrags-

retten mod til gengæld kun at skulle svare indkomst- skat af 70 pct. af de løbende udbetalinger, i øvrigt også tænkes anvendt af personer, som definitivt opgiver deres bopæl her i landet og efter fraflyt- ningen ikke længere har interesse i fradragsretten. Sådanne forsikringstagerer m. v. vil — hvis de trods fraflytningen ønsker at opretholde forsikringen — være interesseret i, at de i kapitel 2-5 fastsatte regler om indkomstskat eller afgift af udbetalinger ikke skal anvendes på den del af ordningen, som hidrører fra indbetalinger efter fraflytningen.

ad stk. 3.

Når der ved forslaget åbnes adgang til at vælge beskatning efter § 50, er det naturligt, at der også gives mulighed for at vende tilbage til den „nor- male“ beskatningsform i kapitel 2-5. En sådan mulighed anses i praksis også at være til stede efter de gældende regler, selv om den ikke er direkte be- skrevet i renteforsikringsloven. En forudsætning for at kunne tilbagekalde erklæringen om § 50- beskatning er dog naturligvis, at den pågældende ordning ikke i mellemtiden er ændret således, at den ikke længere opfylder betingelserne i kapitel 1.

ad stk. 4.

Det er tanken at udforme de administrative for- skrifter, som forslaget afgiver bemyndigelse til, i samråd med de organisationer, der repræsenterer forsikringsselskaber, pengeinstitutter m. v.

Pensionsordninger med løbende udbetalinger.

Til §§ 2-7.

I forslagets §§ 2-7 er det fastsat, hvad der i skattemæssig henseende skal forstås ved en pen- sionsordning med løbende udbetalinger. Med de forholdsvis få undtagelser, der vil blive fremhævet i det følgende, vil hermed som pensionsordning med løbende udbetalinger være godkendt alle de i praksis forekommende ordninger med udbetaling af „egent- lig“ pension, d. v. s. løbende, (normalt) livsbetin- gede udbetalinger, der har karakter af alders- eller invalidepension eller pension til efterlevende ægte- fælle eller mindreårige børn.

Til § 2.

Som fælles betingelser for de af denne bestem- melse omfattede ordninger gælder for det første, at der skal være tale om ydelser, der bortfalder ved den pensionsberettigedes (forsikringstagerens eller arbejdstagerens, eventuelt hans efterlevende ægte- fælles eller børns) død. Herved adskiller de livs-